Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2516/2024
22.01.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милинко Бајчета, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1711/24 од 17.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1711/24 од 17.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1711/24 од 17.04.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3821/2023 од 23.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужени да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене основне зараде по основу умањења бода, за период од 01.01.2018. године до 31.12.2021. године, исплати укупно 277.255,29 динара, према појединачно опредељеним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавеже тужени да тужиоцу на име мање исплаћене увећане зараде по основу рада на дан празника који је нерадан дан, рада ноћу и минулог рада, за период од 01.01.2018. године до 31.12.2021. године, исплати укупно 35.347,84 динара према појединачно опредељеним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1711/24 од 17.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23). Предмет тражене правне заштите је исплата тужиоцу разлике између исплаћене основне зараде и основне зараде обрачунате као производ минималне цене рада, коефицијента посла и месечног фонда часова и увећане зараде по утуженим основима на основицу обрачунату као производ минималне цене рада, коефицијента посла и месечног фонда часова, а нижестепеним пресудама одлучено је одбијањем тужбеног захтева. У овој чињенично-правној ситуацији тужиоцу је у утуженом периоду зарада обрачуната и исплаћена у складу са општим актима послодавца и тужени је применио елементе за обрачун зараде предвиђене уговором о раду и КУ, при чему је основна зарада запосленог исплаћена у висини већој од минималне зараде. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу са правним схватањем израженим у одлукама овог суда према ком уговорена цена рада може бити нижа од минималне цене рада коју одређује Социјално-економски савет, али износ који послодавац исплати запосленом на име зараде не сме бити нижи од минималне зараде.

Имајући у виду да код наведеног не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410 став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

У парницама у којима је предмет новчано потраживање из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим Закона о парничном поступку.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.03.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 312.603,13 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић